

Сърце между редове

Светослава Людмилова

Скъпи читателю,

в момента пред очите ти е посланието на сърцето ми, което с търпение и грижи, успях да превърна в четиво, достъпно за всеки човек, обичаш думите и разбираш тяхната изключително голяма сила над нас, човешките същества. Тази електронна книга е пътят, който моето сърце извървя към твоето. Път, осеян с трудности и безброй пречки. Ала има ли по-голямо щастие от това да видиш, че мечтата вече е реалност? Искрено се надявам да успея да задържа тази реалност, да не загубя пътя към теб и да вървим заедно с надеждата, че думите не само раняват – те лекуват.

Бих била още по-щастлива, ако и ти желаеш да ми помогнеш да запазим истински важните думи. Можеш да се свържеш с мен, за да изкажеш своето мнение по един от следните начини:

Моят фейсбук профил: <https://www.facebook.com/SvetoslavaLyudmilova>

Моят имейл: swetosllawa@abv.bg

За мен ще бъде чест да разбере впечатленията ти от първата ми електронна книга „Сърце между редове“.

Признание

Известно време, малко по-рано от очакваното, тя е на твоего място. Прави закуска рано сутрин, още преди слънцето да е изгряло и доста често ми я носи в леглото. Сипва сок в любимата ми чаша - тази, която ми подари ти. И се старае. Да ме изненада. Да не ми омръзва. Да я обикна. Прави всичко, което винаги съм искал жена да прави за мен. Преди си мислех, че щом го получа, не бих погледнал друга. Изтрита във времето е фразата, че ние, мъжете, сме си такива - когато получим това, което искаме, спираме да го ценим. Да, ама не. Непосилно за мен е да се правя, че я обичам, така, както обичам теб, единствена моя любов. Колкото и да се самозалъгваш и да поставяш лъжата в мислите и на другите, рано или късно, силите ти се изчерпват. Та, в този ред на мисли, искам да кажа това, което отдавна премълчавам и вече ми омръзна да го правя... Мило мое момиче, никоя не би те заменила, никога, по никое време, за нищо на този свят. Ти пусна корени в сърцето ми. Накара ме да те желая, да те обичам, да копнея за теб. Накара ме да ми липсваш. Накара ме да се мразя, че те предадох, че те изгубих. Няма да те моля да ми прощаваш, опитах и не се получи... самият аз не мога да си простя, че броейки звездите, изгубих Луната.

Няма те

Подозирам, че от доста време нещо не е наред.

Телефонът не звъни.

Писма не получавам.

Няма.

Теб те няма.

И мен, почти.

Откакто без теб останах.

Усмихни се

Усмихни се – това кара хората да ти завидват.

Усмихни се – красотата е в това.

Усмихни се – нека винаги щастлив те виждат.

Усмивката, казват, спасявала света.

Усмихвай се, дори да те боли.

Не скланяй глава.

Ако си на ултиматума „или – или”,

или усмивка или тъга,

първото избери

и искрено се усмихни.

Светът има нужда от твоята усмивка.

Надежда

Как искам времето да спре,
когато си до мен тъй мила и ранима,
как искам времето да разбере,
че ти, момиче, си незаменима.

Ала часовника не спира да тик-така,
броени минути остават
до нашата тъжна раздяла в мрака,
очите ни насълзени от мъка изгарят.

Аз знам, отново ще се срещнем,
пак на нашето място,
от щастие тогава ний ще блеснем
и ще продължа да те милвам страстно.

От теб, мое хубаво момиче,
очаквам само
да ме чакаш,
ще се върна скоро
и отново ще помоля времето да спре,
за да бъдем двама.

И истински повторно се надявам,
то да разбере, че обичам те
и никога неще престана.

И тогава...

И тогава, когато нямаш никого до себе си,
знай, че аз ще остана.

И тогава, когато мислиш, че си сам,
знай, че сме двама.

И тогава, когато искаш да избягаш,
знай, че ще те последвам.

Ще разбереш какво е чувството да си обичан,
щом във всяка ситуация ръка към теб съм готова да протегна.

Аз за теб – ти за мен

Ти беше моето Слънце, а аз - твоите звезди.

За мен ти беше Луната, а аз - облаците.

Ти беше цигара, аз бях дим.

Аз бях река, ти беше море.

За мен ти беше цялата Природа, а аз за теб бях листенце от дърво.

За теб аз бях някоя си планета, а ти за мен - Млечният път.

Доброто

Всяко зло за добро,
казват, че било.

А обратното дали важи,
кажи?

Що добро направих аз,
пък сама съм в този труден час.

(Жалко!)

Но здраве нека да е!

И друга поговорка аз зная,
доброто винаги побеждава накрая!

Любовта е за двама

Ще търсиш, ще искаш, ще молиш,
ще копнееш, ще милееш по това,
което страхувайки се, загуби.

Ще бъдеш сам, ще чувстваш самота,
но накрая ще успееш.

Ще успееш да проумееш,
че това, което имаше, бе ценно.

(Нейното сърце!)

Ще разбереш, че вече го нямаш,
че е чуждо, въпреки, че твое някога било е.

Но в денят, в който това се случи,
ще осъзнаеш, че е прекалено късно за поуки.

Нея отдавна вече до тебе я няма.

Отиде си, защото никога не бяхте "двама".

Сам човек, любов не бива и не може да крепи.

Сам човек не може да се бори.

Ако ти стиска, забрави.

Каквото и да имаше - ти вече го "уби"!

Късно е за думи неказани и действия непоказани!

Върви!!!

Моята истина

Добра съм свикнала да бъда,
дори когато лошо се държат със мен.
Това умея най-добре -
сляпо да помагам с каквото мога всеки Божи ден.
Зло и неблагодарност не познавам,
тез' човешки качества (за жалост)...
(за щастие) непознати са за мен.
Добрите чувства са заели цялата ми душа.
Няма пътека за злоба, за завист ... нито една.
И си имам и си пазя аз една мечта голяма,
някой ден да науча всички хора по света
да даряват доброта,
без да чакат в замяна нещо да им върнат,
защото истината се крие в това,
че най-голямата награда е благодарността
и усмивката в очите, породена от направено добро!
И накрая, ще призная...
Ако имах пръчица - мъчничка, вълшебна -
щях всички хора в човеци да превърна
и на таз' Земя единствено бих желала да цари Любовта!

Силата на Любовта

Когато обичаш, ти подаряваш сърцето си на някой друг.

Когато си обичан, сърцето ти разцъфтява в най-хубавите цветови нюанси.

Когато обичаш, вярваш.

Когато си обичан, ти вярват.

Когато обичаш, си щастлив.

Когато си обичан, щастието ти увеличава размера си.

Когато обичаш, не предаваш.

Когато те обичат, не те изоставят.

Оставих при теб сърцето си

Оставих при теб сърцето си,
в онази нощ,
когато с обич погали лицето ми
и то започна да бие с цялата си мощ.
Оставих ти всичко,
когато целуна ме преди да заспя.
От мен да знаеш, момче,
любовта се чувства най-силно през нощта.

Спи спокойно

Спи спокойно, любима моя.

Спи спокойно, аз съм до теб.

Спи спокойно, всичко е наред.

Аз буден, вместо теб сънувам,

до мен си, до теб съм.

Галя косата ти, милвам лицето ти.

Сън ли е това?

Ако сън е, моля се, никога да не се събудя.

Спи спокойно, обич моя.

Аз сънувам, вместо теб.

И отвътре ме изгаря...

Що за сън е това?

Та нали когато хората такива сънища сънуват, щастливи са?

А мен така боли ме,

защото ако от този сън, събудя се,

свършено е с мен.

Но ти спи спокойно, мила моя.

Всичко е наред,

за сега съм до теб...

Спомен

Завинаги в сърцето си ще пазя
спомените с теб.
Завинаги ще бъдеш с мен,
до моят сетен ден.
Отиде си и думичка не каза,
а колко дълго отказвах да приема,
че съдбата раздели ни
и ...
Прости ми.
Разплаквам се отново
докато пиша ти това.
Навярно, знаеш колко ме боли.
Липсата ти адски много ми тежи.
А сякаш беше вчера, помня,
кротко милваше лицето ми,
галеше косата ми и целуваше челото ми.
Най-обичах зимата, когато
гушната в теб, ти четях
приказки, които ...
всеки път завършваха щастливо.
И наивно мислех си,
че приказката наша
край никога
не ще да има.
Бабо, миличка моя, бабо,
думи няма,
които да ми стигнат да опиша
моята любов към теб.
Вече три години няма те,
а затворя ли очи
те виждам,
сякаш си пред мен.
Рисувам образа ти в съзнанието си,
за да си напомням всеки ден,
че дори да няма те,
ти пак си с мен!

Брътвеж

Ще пиша тези редове,
предварително Ви уведомявам,
с огромна болка на сърце,
но за това вина нямам.
Какво се случва с този свят?
Защо отхвърлена е добрината?
Нима живеем в нетърпящ се Ад
и твърдо подкрепяме злината?
За жалост, вече сме такива,
човек, ни веднъж отворил книга,
на нашите въпроси и упреци
нарежда "Стига, стига!"
И ние, безумно доверчиви,
"Стига, стига!" изпълняваме,
мълчим цял живот, глупци такива
и Адът удвоява се.

Страст

Тялото ти казва: „Здраво дръж ме!”

Ръцете ти ме молят: „Докосни!”

И всичко в мен се преобръща,

красива си, по дяволите, спри...

Очите ти божествени, прекрасни

палаво, неукротимо шават...

Твой съм – това е повече от ясно.

Моя си – не смей да се съпротивляваш!

Айсберг

Любовната птица на рамото ми кацна,
не бях подготвена за това приключение.
Очаквах от тази любов - любовна мъка адска,
така и стана, без съмнение...

Реших, че вече за щастието съм готова...
усмивка широка, сияещи очи,
но сякаш някой чу ме, за Бога,
и светът ми се срива като Айсберг, ударил се в скали...

Ти, кой си, светът ми да сригаш?
Какво си мислиш, че правиш, кажи?
Всичко хубаво от живота ми изтриваш
и заместваш с твоите гнусни лъжи.

Душата ми – като птица

Душата ми като птица в крилете е ранена,

невъзможно е да полети...

До безумие сломена,

загубила всички надежди и мечти...

Душата ми като птица в крилете е ранена,

не знае миг покой,

самотна, тъжна и сломена,

натрупала тревогите безброй...

Когато теб те няма

В онези мрачни дни,
когато теб те няма,
очите ми са пълни със сълзи
и болката в сърцето е като за двама.
Цял живот бих те чакал да се върнеш,
отново всичко в мен да преобърнеш,
с целувка силите да ми възвърнеш...

Хубаво би било

Хубаво би било,
поне веднъж на този свят,
някой да направи на другия добро
и в сивото му ежедневие да внесе малко цвят.

Хубаво би било
хората да си помагаме,
да си правим добро,
за реванш да не се обзалагаме.

На този свят
човек до човек опира,
безумно е богат
този, който го разбира.

Пак ще се обичаме

Ние с тебе пак ще се обичаме...

в някой друг живот...

и колкото и да отричаме...

за нас всичко е любов...

Отново в очите ни ще блесне обичта...

и със затворени очи ще се познаем...

без да изпитваме нито капчица вина...

миналите грешки ще признаем...

Ние с тебе пак ще се обичаме...

ще се срещнем пак по уличката запусътяла...

и колкото и да я пресичаме...

Аз и Ти ще станем едно цяло...

Всичко, от което се нуждая, е Любов...

Имам нужда само от това...
блага дума, нежна целувка...
и протегнатата ръка...
нищо не е по-скъпо от една милувка...
подарена от човека...
онзи, точния...

Любовта държи усмивката ми на лицето...
без нея - не бих могла да оцелея...
заклучила съм я в сърцето
и завинаги за нея ще копнея...

И ти, до мене, спрял си...
да ми покажеш, че я има - Любовта...
колко болка изживяла съм,
докато я срещна, явно, че разбрал си...
а сега, летя с истински крила...
защото те има теб и имам Любовта...

Цял живот, съм сигурна, не ще ми стигне...
да благодаря.
Любовта умее да издигне...
душевно мъртвия от пропастта.

Сън

Ветрове се гонят, птици пеят,
дъжд усилено се мъчи да вали.
Неутолима жажда имам да живея,
ако ти стиска, с мене остани.

Слънцето по неволя си отива,
ветровете гонят го, уви,
а моето сърце се свива,
защото мисля си, че тръгваш си и ти.

*****

С природата не можах да се преборя,
беше сякаш диви зверове ме гонят,
но дори за миг не почувствах ни капчица умора,
мисълта за теб бе моята упора.

И слънцето го няма вече,
а дъждът и ветровете не се спират,
далече си от мен, далече,
надеждата ми, усещам как умира.

Но знам, този буреносен облак ще си тръгне
и отново слънцето ще заблести...

*****

Събудих се от този сън, неканен в нощта ми,
стреснато погледнах
и видях те...лежеше кротко на дланта ми,
завих те и спокойно пак до тебе легнах.

Зов

Тихо до вратата ще застана,
с омалели колене и попити сълзи,
ще те чакам, ще остана,
тъгата в мен пълзи.

Че обич тъй лесно не се печели,
ще докажа, че си заслужавам,
само погледни във моите очи,
до края на света ще те обичам, обещавам.

Аз зная, знаеш го и ти,
че този свят суров е и на злоба е богат,
но щом човек смелост има и мечти,
ще пребори този Ад.

Ще отвориш ли вратата, питам се?
Една преграда ни дели.
Ще ме погледнеш ли в очите, иска ми се...
една обич, един свят, събран е в едни очи...
Само отвори и погледни...

Искам цял живот Любов

Стисни ръката ми, не пускай...
сърцето ми мечтателски ти вярва...
Цял живот да си със мене искай...
и ще получиш най-голямата награда...

Обичай ме със всяко вдишване, обичай...
не ме оставяй да бъда пак сама...
Събличай, тъгата от душата ми, събличай...
от любов аз искам да горя...

Утро

Утрото буди в мен нови надежди...
и трие спомени от вечерта.
Душата ми цялата обзета е в копнежи
за магията на утринта.

Носи ми радост изгряващото слънце,
носи ми щастие на птиците песента.
Красиво е всяко едно зрънце,
поникнало преди есента.

Утрото буди в мен нови мечти.
Чистият въздух тъй обожавам..
чак забравям коя съм, почти,
и със леко притворени очи
на прекрасния миг се наслаждавам...

Любов не прося

Не искам любовта да прося.

Не е мечтата ми това.

Усмивката си винаги ще нося,

а зад нея скрита цялата тъга.

Ще си мисля, че без тебе мога.

Ще залъгвам очи, сърце и чувства.

Ще заровя в дън земя цялата тревога.

Да се преструвам на щастлива е изкуство.

Ще плача скришом, тихо,

за теб спомена ще пазя.

Не може да ме излекува никой,

ако аз сама не го направя.

Ще ме преболи,

ще бъда отново силното момиче,

научено да казва „спри”,

научено повече да не обича.

Изгубени надежди и мечти

Моля, помогнете,
загубих надежда и мечти.

Моля, отзовете се,
изгубих себе си, дори.

Трудно се живее в дни нещастни,
трудно се обича безразличен.

Хората са безпристрастни
към тези, които ги обичат.

Моля, помогнете ми,
надеждата искам да си върна.

Омразата в душите,
в любов искам да превърна.

Всеки ден мисля за това,
бъдете добри и обичливи.

Това е единствената ми молба -
спокойствие, уют и топлина.

Аз съм там

Аз съм винаги до теб -
като талисман на врата ти.
Пазя те, закрилям те
от злото и от всичките мъки.

Ще съм до тебе завинаги,
дори ако верижката скъсаш,
талисмана ще падне на земята
и ще се преродя в звездата...

която вечер в спокойно небе,
ще можеш кротко да наблюдаваш.
Няма да е трудно поне,
лесно ще ме забелязваш.

Ще блестя - най-искряща от всички,
ще намигвам в знак на обич към теб,
ще разкажа дори и на срички,
колко много обичала съм и обичам те.

Само те моля, недей ме забравяй.
Гледай всяка вечер към небето твое.
Сещай се за мен, сещай се...
Аз съм там горе...

Сбогом, тъга

На тъгата казвам – Сбогом!
Не ми отива да съм тъжна.
Тя, ядосана, бълва огън,
да ѝ се подчинявам – не съм длъжна!

Щастието при мен долетя,
усмивката ми е пръв приятел.
Сбогом, тъга,
вече не желая да ми бъдеш обаятел!

Хей, я се усмихнете!
Щастието в сърцето си приемете,
на тъгата гръб обърнете
и живота прекрасен прегърнете!

Да обичаш ... или не?

Казват, любовта била измама.

Болка и мъчение.

Казват, този свят бил за един, а не за двама.

Болест, без лечение.

А защо не казва никой,

че красиво е любов да даваш и с любов да ти отвръщат?

Пеперудите в стомаха са безброй,

когато две ръце силно те прегръщат.

Казват, че сам да си, било най-добре.

Спокойствие и душевна тишина.

Казват, глупаво било, да обичаш чисто с душата на дете.

И това не било самота.

А какво?

Тогава живееш, но защо?

За мен е важно ти да съществуваш

Искам само ти да съществуваш,
за мен най-важно е това.

В нощите, когато безсънието те мъчи и будуваш,
да има кой да хване твоята ръка.

Искам само ти да съществуваш,
в мислите, в живота и в сърцето ми.
Ти решаваш как ще си го изтълкуваш,
но аз те обичам повече от себе си.

Със тебе искам да умра,
за да не живея нито ден без твоята любов.
За какво ми е живота,
щом би бил толкова суров?

Не искам нищо да ни раздели,
всеки ден се моля за това.
И през градове, море и планини,
аз съм сигурна - ще оцелее любовта!

Богатство

Път за нас ще построя,
през пътека от звезди да минем.
Цели вечности сама вървя,
без посока, без следа, без име.

Райски кът ще създам за нас,
райско бъдеще да имаме,
усмихнати треви и златен житен клас -
едно истинско имане.

Имаме се ние двамата.
Имаме се постоянно.
Любов, далеко от измамата.
Да обичаш е безценно.

За нас светът не съществува.
Аз и ти по пътека от цветя вървим.
Любовта път ни обрисова,
никога не ще се разделим.

Оръжието е в моята ръка

Във мене всичко яростно бунтува.
Сърце, душа треперят.
Кръвта във вените ужасно се вълнува.
С думи, тежки като камъни,
в лицето ме замерят.

Хората несправедливи.
Животът – също.
Имам всички перспективи
и твърдя, че доброто е могъщо.

Омръзна ми да живея така.
Само моята личност в борбата остана.
Никой, уви, не е на моя страна.
Никой зад мен не застава.

Очи – до кръв червени,
лице – облято в сълзи.
Обиди – безпочвени.
Омразата – пълзи.

Убедена съм – ще я спра,
няма да се добере до мене.
Оръжието е в моята ръка,
доброто е вечно,
омразата – до време!

От щастие ми се крещи

В теб аз виждам смисъл едничък.

С теб от щастие ми се крещи.

Сърцето ми, войник мъничък,
щом те усети, не му се мълчи.

В очите твои аз виждам сбъднатата ми мечта.

Прекрасно е, нали?

Накара ме да повярвам в чудото на Любовта.

Избрахме се, а имахме хиляди други избори.

Една жена безумно те обича,

кълне се, ще го прави винаги.

Един мъж на себе си не прилича,

откакто Съдбата срещата им отреди.

Когато тъжна съм...

Когато тъжна съм,
единствен ти подслон ми даваш.

Когато животът струва ми се кошмар, не сладък сън,
ти винаги до мен заставаш.

Когато времето сякаш е спряло,
когато часовниковите стрелки не помръдват,
тогава твоето рамо до моето е опряно,
тогава мечтите ми се сбъдват.

Цял живот човек се бори,
да спечели тази награда,
когато тъжен е, да има с кого да поговори
и подкрепа нечия да има, някой ден, ако пострада.

Щастлива съм

Щастлива ли съм? Може би...

Ако щастие нарича се

милион паднали звезди...

милион сбъднати мечти...

Ако на щастие човек обрича се,

когато докосне любовните, щастливите искри...

Щастлива съм...

чак сега осъзнавам...

Красиво е...

без да искам, признавам...

И гонят се в корема игриви пеперудки..

и смея се със глас и от сърце...

Ах, тез' игриви треперушки...

гъделичкат усмихнатото ми лице.

Не, че Ви се хваля,

но щастлива съм сега...

А, мислех си, че никога не ще узная...

що е щастието и що е любовта.

Чудесно е... опитайте и Вие...

поне за миг забравете

напрегнатото ежедневиe

и искрено, по детски, се усмихнете...

Можеш ли да докоснеш сърцето ми...

Можеш ли да докоснеш сърцето ми...
крехко и ранимо.
Можеш ли да усетиш как тупти...
отчаяно, непоправимо.

Улавяш ли пулса ми...
забързан и обезумял.
Виждаш ли вида ми...
объркан, умалял.

Ако чуваш мисълта...
крещяща, всичко проумяла...
ти чуваш и звука...
на сърцето озверяло.

Ако чувстваш всичкото това,
то ти за мене си човек...
без думи, без слова...
ти си моят лек.

Хвани ме за ръка...
и отведи ме във безкрая.
Измъкни ме от безпорядъка...
остани с мен докрая.

За този подарък...
за това, че те има...
за това, че си ми близък...
за това...ще съм твоя любима.

Правилна посока

Сърцето ми притихнало, сковано,
като ледена висулка в студ.

Във болка цялото обляно,
похабило неуморен труд.

Зимата по-мека е
от този студ в сърцето.

В правилна посока тръгнало е...
в посока към небето.

Рана

Рана имам във сърцето.
Подобна на куршум.
В гърдите ми
направила е вакуум.

Сто рани още, моля!
Нека имам си.
Кой знае кога ще ми потрябват.
Мисля, че даже вече ползвам ги.

Сто рани малко са,
когато служат за урок.
Още дайте ми.
Превърнах ги в порок.

Любов погубва, любов спасява

Трепери ми гласът и въздуха ми спира.
Умората тежи, но сърцето не умира.
Не виждам нищо, погледът ми замъглен е.
Но какво от това?... Щом той до мен е.
Опитвам се дишането да нормализирам.
За Бога, защо не ми се получава?
Тръгвам на някъде, а после се спирам,
целувка по челото - няма по-красива наслада.

Изведнъж нещо в мен трепна.
Какво се случва, не знам.
Искам само да вметна,
че заради него няма да се предам.

Дъждове и бури се скитат в душата ми.
Улици дълги прекосяват краката ми.
Мрежи замъглени виждат очите ми.

Не помня нищо след това.
Загуба на паметта.
Сърцето борещо се, само то помни,
любов погубва и любов спасява.
Само за това имам представа.

И как да не си благодарен, кажете?
Щом паднеш, той протяга ръцете.
Хваща те здраво и те прегръща.
Любовта е ужасно могъща.

Изумена останах, когато разказа ми.
Изумена съм сега, когато разказвам ви.
Благословен е този, чиято награда
е възможността не да взема, а да дава!

Осъдих те

Осъдих те да бъдеш сам...
След мен да няма друга...
Тебе или себе си осъдих - не знам...
ала след теб друг не съществува.
Осъдих любовта да те подмине...
Да скиташ самотен из целия свят...
Като мислех си, че ще ми мине...
но да спра да те обичам - не успях...
Дни и нощи те проклинах...
исках да страдаш и да те боли...
пътищата хиляди изминах...
но забравих ли те? Не! Уви...
Осъдих те на смъртната присъда...
мен да виждаш, щом погледнеш друга...
Правиш ли го..винаги се чудя...
или съм живяла във заблуда...
Щом от мен реши да тръгнеш...
не прекрачвай прага пак...
не моли ме да се върнеш...
сама да бъда, аз избрах!

Истински приятел

Всеки ден се срещам със Доброто.
Имаме си своите мънички тайни.
Пазя го в сърцето – вътре е, дълбоко,
с него покоряваме върхове незначайни.

Всеки ден говорим с часове.
Прелитаме от тема на тема.
И аз чувствам се добре,
защото още го има.

Доброто е мой приятел отдавна,
познавам го откакто се помня.
В живота ми е страница главна,
каква трябва да бъде, винаги ми напомня.

Не пропускам никога да благодаря,
за това, че е с мен и не ме изоставя.
На Доброто аз всичко дължа,
каква бих била без него – не мога да си представя.

Доброто помага на всеки,
то е винаги във нас.
Води ни по различни пътеки
и поддържа духа ни всеки миг, всеки час.

Дъжд

Студените дъждовни капки
бавно се стичат по прозореца.
Наблюдавам ги за кратко.
Храна за душата на твореца.

От небето спускат се
и мисля си -
сълзите трупат се
на някой наранен.

Още в миналото научих,
капките дъждовни болка са.
Случи се, когато заключих
вратата на сърцето си.

Небето плаче неуморно,
ще ми се да е различно.
Но поне му е просторно,
на мен не ми е безразлично.

Обичам тази гледка -
на спокоен дъжд,
в такива дни човек си прави сметка
този свят, всъщност, колко му е чужд.

Днес не ставам за обичане

Ранена и разочарована...

днес не ставам за обичане...

Сякаш от змия отровена...

днес не ставам за обичане...

Болка и тревога съм...

наречена "жена"...

объркваща и луда съм...

нарекох се "безчувствена"...

Днес не ставам за обичане...

Дразнеща и нервна...

До живот обричаш се...

със присъда безусловна...

Днес не ставам за обичане...

но ти прости...

в любов обличай ме...

и подари ми вечности...

Току виж ме промени...

една любов, една съдба...

и току виж спре да ме боли...

и току виж се е върнала радостта...

Прощавайте

Прощавайте, приятели,
прощавайте, че тръгвам.
Уморих се от предатели,
уморих се да се самозалъгвам.

Прекалено много се раздадох
за измислени любови и фалшиви хора...
Прекалено много дадох...
Вече няма какво да сторя...

Искам да отида другаде...
В друг свят и друг живот...
Отдавна тук не съм добре...
"Завинаги" е доста кратък период...

Отивам си щастлива,
каквато бях, когато дойдох.
Само дето малко ми е криво...
че на себе си само нищо не дадох...

Сезони

Тъгата душата ми брули...
както есенен вятър дървета...
и тъгата вали ли вали...
посреща ме всеки ден на вратата...

А пък любовта ме топли...
както огън в люта зима...
крехки и смирени вопли...
правят я неотразима...

Пролетното настроение отново ме обзема...
стотици цветове и лека тишина...
карат ме да възприема...
колко много струва ни живота...

Лятото на лицето ми промъква се...
Показващо се в смахната усмивка...
Слънцето във мен оглежда се...
и дарява ми мечтаната почивка...

Четири сезона крият се във мен...
четири различни чувства...
Този свят е тъй безумен...
ала винаги над мене властва...

Жестоката истина

За късче хляб се молят някои,
други - хвърлят безпощадно.
Нека да им разменим местата,
за да видят как живее се на гладно.
Не достигат пустите пари.
Не достигат за нищо.
Къде сте, българи?
Самоизяждаме се като хищници.
Не разбираме и не знаем,
не говорим, не издаваме звук.
Цял живот само си траем,
а те не спират да ни правят напук.
Не съм сигурна, че искаме да живеем така.
Мазохисти.
Какво се случва в тази страна?
Нека си говорим истини.
Докато едни в пари се къпят,
на други стомасите от глад се скъсват.
Достоинството ни и нас самите ритат,
а те продължават да се разпръсват.
Беше един, после двама... трима,
на днешна дата бройка се не знае.
Ситуацията е недопустима,
злобата около нас витае.
На този свят сме за малко,
би трябвало да се уважаваме.
Наистина...жалко.
За нищо не ставаме.
Нека се събудим най-сетне!
Нека се осъзнаем!
Любовта към Родината във сърцата ни трепне...
нека да си го признаем!
Доста лошо е за нас самите
да се правим на безразлични.
Един по един ни се изплъзват дните...
тези неща са ни твърде лични.
Ще се събудим ли някога?
Ще браним ли правата си?
До кога ще живеем така, до кога?
Днес потърпевши сме ние, утре - децата ни!

Скитница

Спря до мен за миг...
и сякаш времето заспа...
Ни звук, ни дума, ни вик...
не разпръсна тази тишина...

Погледна ме и се смразих...
очите ми, попили толкова сълзи и болка...
колко пъти мислено те унищожих...
само ако знаеше...колко, колко...

Мразех себе си и мразех теб...
за всичко, което причини ми...
Мразех целия свят проклет...
ако можеш силите върни ми...

Безсилна, безнадеждна скитам се...
на този свят една-едничка...
Безспирно, неуморно лутам се...
и търся онази мъничка звездичка...

която пътя да ми покаже...
и да ме учи как да не греша...
на която болката си да изкажа...
с нея да се утеша...

Търся я, но нищо не откривам...
всяка вечер гледам към просторното небе...
всичко мога да изтрия...
само тебе от сърцето – не...

С теб

Моят свят със теб е обрисован,
сърцето ми обича те.
Със теб когато съм танцувам,
на щастие обричаш ме.

Искам бъдеще със тебе споделено,
искам утрини и вечери да бъдеш с мен.
Ти излекува птица наранена,
каквато бях, когато бях без теб.

Не обичам лъжи и грозни интриги,
мразя лицемерие и обич насила.
На връзки не слагам вериги,
не следвам любов бързокрила.

Не приемам милите думи,
зад които се крие измама.
Зад гърба не искам куршуми,
предпочитам да бъда сама.

Във теб аз видях нещо различно
и знам, че никога не би ме наранил.
За дните, в които живеем, това е нетипично,
заедно истинските чувства ще съхраним.

Не вярвам в приказки сладки,
не вярвам в изкуствени усмивки.
Вяра имам в любовните пеперудки,
вярвам само в искрените целувки.

На себе си се довери

Не слушай какво говорят хората.
Не им отдавай ценно време.
Устата им никога не ще се затвори,
ти не слагай на гърба си това тежко бреме.

Живей за себе си и не мисли за друго.
Живот щом имаш и щом си здрав -
това е най-голямото житейско чудо.
Не свеждай глава – техният живот е Ад.

Цени това, което притежаваш,
уважавай и обичай.
Докато можеш да даваш -
ти си различен.

Окови не вплитай в ръцете си,
не вярвай на лошите личности.
Пази това във сърцето си
и на себе си се довери.

Влюбени очи

До тебе тихо, кротко ще заста на.

Притворила влюбени очи.

*Напук на всичко ще остана,
ще ти дам всички мои истини!*

За да има кого да обичам

Животът дари ми сълзи,
щастие то по-лесно да умея да ценя.
Съдбата дари ми усмивки,
да имам резерв, когато в сърцето има тъга.

Животът дари ми и теб,
за да има кого да обичам.
Съдбата внесе в живота ми ред
и научи ме от всяко нещо доброто да извличам.

Не се смей на чуждите белези

Не се смей на чуждите белези,
не игнорирай различните хора.
Животът крие много прелези.
Внимавай къде насочваш си взора.

Не определяй мнението свое
по това, което мислят другите.
Имай си нещо твое,
остави встрани заблудите.

Щастие и болка бях

Дълъг път към себе си извървах,

пазейки последната надежда.

И щастие и болка бях,

и падах в непознати бездни.

Дълъг път към истината извървах,

криейки различни чувства.

И тук, истинска, се озовах,

пътя към себе си превърнах в изкуство.

Лъжи видях и грозни истини,

понасях удари в гърба.

Сърцето чупеше се мислено,

озовавах се на ръба на пропастта.

Успях да се открия с много сила,

открих, че мога да летя.

Разбрах, че Господ ме закриля

и винаги ще му благодаря!

Повторение

Винаги бързаше да си тръгне. И винаги го правеше с неестествен чар. А аз така и не се научих как да спра това измислено повторение. При всяка наша среща, аз знаех, че ще си тръгне, но незнайно защо, винаги изглеждах учуден. Човек не може да спре изблиците на надеждата. Онази последна искрица надежда, която при мен така и не угасна. И аз винаги се надявах, поне веднъж да дойде и да не си тръгне. Този един път щеше да е напълно достатъчен.

Измислени

Измислен свят.

Измислени надежди.

Непрекъснат ад

ме гледа под намръщените вежди.

Измислен свят.

Измислени надежди.

Безкраен кръговрат.

А ние сме до болка чужди.

Измислен свят.

Измислени надежди.

Хората вървят

и следват само своите нужди.

Измислен свят.

Измислени надежди.

Всички се гневят.

Измислени сме по-човечни.

Лоши мисли

Лоши мисли - бягайте!

Мястото ви не е в моята глава!

Не, не ми повтаряйте

колко нужно ми било това.

Лоши мисли - вълн от мен!

Добре ми е без вашата компания!

И без туй светът е толкова студен..

добрите мисли ще превърна в мания...

Важното в живота

Важното в живота е да имаш кого да прегръщаш.

И кой теб да прегръща със същата любов.

На доброто с добро да отвърщаш,

но за лошо винаги да си готов.

Не е важен лукса,

не са важни парите.

А хората, които тук са,

когато бавно, тягостно минават дните.

Значение има само кой до теб остава,

когато себе си, дори, не можеш да търпиш.

Значение има този, който теб ще защитава,

когато знае, че виновно мълчиш.

Животът не е болка

Аз знам, животът не е болка.

Болят лъжите, злобата и самотата.

Мога да ти кажа даже колко

и как разкъсват се сърцата.

Аз знам, животът не боли.

Болка носят грешни хора.

В неподходящ момент до нас били

и взели всичко, което могат.

Аз знам, прекрасно е, че живи сме.

Болката, може би, сама ще си отиде..

след като завинаги белязани оставаме,

болката ще си замине.

И днес избирам...

И днес избирам да бъда човечна,
да сея добро и само добро.
Постъпката добра ли е, е вечна,
съществува от време оно.

И днес избирам да бъда Добро,
без скрити замисли, без излишни преструвки.
Ще покажа себе си смело,
далеч от фалша и подлите тайни.

Душата ми

Душата ми вие от болка.
Като вълк, изоставен от глутница.
Колко още, колко?
Душата ми, клетница.

Душата ми сън не знае що е.
Болката будна я държи.
Душата ми щастие пита какво е,
нещо поне я излъжи.

Душата ми самотна е.
Като клавиш без пиано.
Душата ми сиротна е.
Без зрънце щастие само.

Душата ми е кубче лед,
счупено на парчета.
Едното е при теб.
Другото те чака.

Любов

Не трябва Любовта да се отлага.

Не я бави, не подминавай.

Вземи това, което ти предлага
и никога не го забравяй.

Не пускай Любовта да си отиде.

Пристигне ли при теб я запази.

Любов ли е - не ще замине.

Неусетно в сърцето ти ще пропълзи.

Не трябва Любовта да се отлага.

Времето за всичко стига.

Действай така, както ти приляга,
защото Любовта напоследък не достига.

Не скланяй глава

Не скланяй глава пред трудностите.
Усмихни се и ги пребори.
Животът ни поднася само превратностите,
които знае, че ще издържим.
Не скланяй глава пред невъзможното.
Нищо невъзможно няма на света.
Щом искаш го - възможно е,
ще го постигнеш, ако имаш смелостта.
Не скланяй глава пред уроците,
които ежедневно ни поднася Съдбата.
Колкото и плитки да са потоците,
ще надминат неочаквано главата.
Бъди силен, ще се справиш.
Не подценявай никого и нищо.
И никога не ще се удавиш,
колкото и да е плитко.

Без адрес, без име

Бих ти изпратила писмо.

Без адрес.

Без име в графа "Получател".

Ала знам, че въпреки това,
писмото ще пристигне при теб.

Защото вятърът ще го отвее
на твоята тераса.

И птичка весело ще запее
песента на мирната нагласа.

А ако вятърът уморено свие скута си
и птиците притихнат...

Писмото ще остане

без адрес,

без име в графата "Получател".

И навярно, ще се върне пак при мен,
и аз на теб ще го изпратя.

Лично ще го занеса,
като пощальон пред твоята врата.

Защото Любовта
не може да се скрие
и напук на цялото невежество в света,
тя точно пред теб ще се открие.

Само отвори вратата.

Винаги ме галиш с Любов

Косите ми са къдриви.

Но ти обичаш да играеш със къдриците.

Очите ми са мънички.

Но ти не спираш да се взираш в тях.

Лицето ми е със следи от лунички.

Бледи, но забележими.

А ти винаги ме галиш с любов.

Сила

Силен се учиш да бъдеш,
когато подло отрежат крилете ти.

Обичам те

Обичам те, тъй както птиците обичат свободата.

Непринудено и истински.

В това се крие на живота красотата -

да обичаш чисто, по детински.

Аз обичам те, тъй както Луната обича своето небе -

без преструвки и невинно,

с обич неподправена, с душата на дете.

Обичам те, тъй както кокичетата обичат пролетта.

Свръхестествено, спокойно

и със цялата безкрайност на Любовта.

Аз обичам те, когато себе си дори не можеш да търпиш.

Любовта е честна и красива

и за нея няма нужда да благодариш.

Тя не чака благодарност.

И не иска тя признание.

Имаш я от благородност.

Любовта е истинско призвание.

Намерих себе си

Дългият път към себе си извървах,
с надежда, с копнеж и малко самота.
Сетне себе си, най-истинска познах,
със жал, смирение и малко суета.
Дълго не успях да се намеря.
Лутах се във болки и лъжи.
А ръцете ми треперят ли, треперят,
болката в гърдите адски ми тежи.
Намерих себе си, уви,
изгубих всички вас.
Истината пред мен, чиста и ясна се разкри,
и ми иде да крещя, а нямам глас.
Не можех ли и себе си и вас да задържа?
Скъпо ли щеше да ми струва това?
Навярно, да.
Безспорно, да.
Изгубих ви, но себе си намерих.
Не съжалявам за това.
Стойността ви поне отмерих
и ако трябва, пак себе си ще избира!

Любовта се усеща със сърцето

Ухае на парфюм и цигарен дим.

Комбинация, присъща за немалко лица.

Някои ще кажат, че е трудно,

даже непосилно,

даже невъзможно

да познаеш Любовта

в тази нелепа обстановка.

Не е трудно.

Нито невъзможно.

Нито непосилно.

Любовта се усеща със сърцето.

Зрението служи само за наслада.

Минало

Лошо е да си влюбен.

В миналото.

Там да си изгубен.

В истиналото.

Лошо е да търсиш път назад.

Когато толкова пътеки има пред теб.

Но ти избираш да живееш в този Ад

и няма значение пътят напред.

Лошо е да вярваш безпощадно.

В някого. В нещо.

И те обзема онова чувство, гадно,

когато осъзнаеш, че си допуснал грешка.

Лошо се живее тоз' живот.

Когато себе си, дори, не можеш да опазиш.

А вярваш в някакъв си анекдот,

но в калта продължаваш да газиш.

Губиш само ти

Когато храниш доверието с лъжи,
когато истината се страхуваш да признаеш.
Тогава губиш само ти,
тази роля пред сърцето няма как да изиграеш.

Грозно отсъствие

Ти си смисъл.

И безсмислие.

Красива мисъл.

И грозно отсъствие.

Любовта не боли

Любовта лъжите не обича.

Не иска да цъфти в подлост и измама.

Любовта при истината тича

и отказва да живее там, където я няма.

Любовта обича честност и доверие.

Не са й нужни гръмки думи и слова.

Тя иска само действие,

доказващо всичко това.

Любовта не боли.

Тя е чиста и невинна

и пуска своите корени

там, където знае, че е необходима.

Сърцето не се отказва

Дори от болка да вие,
сърцето не се отказва.
Хапе, вика и боли,
но никога не го показва.
И колкото и да ти се иска,
не можеш да го спреш.
Докато може то ще стиска,
и ще те остави да прозреш.
Истината за това, което
искаш, но отричаш.
Сърцето си иска своето,
а не това, което ти си мислиш, че обичаш.

Прегръдката ти беше моят дом

Без теб съм като небето вечер без звезди -
мрачна, сърдита и тъжна.

Без теб всеки момент ще заваля -
сълзи, солени като водата във морето.

Обичах те достатъчно,
че да си тръгнеш.

Обичах те прекалено,
че да ме заболи,
когато ме оставиш.

Без теб съм като птица без криле -
мъча се да полетя,
а не мога.

Без теб съм бездомна -
прегръдката ти беше моят дом.

Чаках цял живот

"Ще дойда." - казваш ми.

"Ще чакам." - казвам аз.

И чаках цял живот.

А ти така и не дойде.

Чаках малко повече от цял един живот.

Закъсня малко повече от два такива.

Разминаха се два живота,

разминаха се две съдби.

Тръгвам си...не идвай ти...

Далеко сме един от друг...

Разстоянието прекалено много ни дели...

Разстоянието на сърцата ни...

Невъзможно

Дни и нощи тебе все те чаках.
Всяка част от мен зовеше теб.
Хиляди сълзи изплаках.
Наивни, като мен.
Колко много тебе аз обичах,
колко нощи все не спях.
А всяка сутрин се заричах,
никога не ще повторя пак.
Разбито сърце в железни окови,
кипяща от вените кръв,
ти всичко в мене отрови
и тръгна си, без жалост, пръв.
Върви, аз нищо друго не искам.
Любов бе мойта присъда.
Така съдбата мене е орисала.
Невъзможното да се боря да сбъдна.

Самота

Най-тежка се оказва самотата,
дето появява се, когато си сред хора, сред тълпата.
Когато гласове бучат, сякаш кошер със оси,
а сред всички тях, ти сам си.

Послепис:

Идеята за създаването на електронна книга е обмисляна много години. Години, които ми помогнаха да разбера себе си, да открия истинското си призвание – да радвам хората. Тази идея се раждаше и умираше безброй пъти. Но ето, че се преборих със страха от това да изразявам чувствата си чрез думите.

„Думите, които идват от сърцето, винаги достигат до сърцето.“